

Nguyễn An Ninh (1900 - 1943)

Nguyễn An Ninh (1900 - 1943). Quê quán Hóc Môn, Gia Định (nay thuộc thành phố Hồ Chí Minh).

Năm 1920, ông đỗ cử nhân luật tại Pháp. Về nước, ông diễn thuyết, viết sách, ra báo Cloche Fêlée (Chuông Rè). Ông được dân chúng ở Nam Bộ mến mộ, tôn làm thần tượng một thời. Thực dân Pháp rất sợ, nhiều lần bắt giam ông.

Trong những năm 1930, ông sát cánh với các chiến sĩ cộng sản (Nguyễn Văn Tạo, Nguyễn Văn Nguyễn, Dương Bạch Mai...) đấu tranh chống chế độ thuộc địa phản động, đòi các quyền tự do, dân chủ.

4-10-1939, ông bị Pháp bắt, lần này là lần thứ 5, kết án 5 năm tù lưu đày Côn Đảo. Trên đảo ông bị kiệt sức vì bị hành hạ, mất trong tù ngày 14-8-1943.

Nguyễn Bá Lân (Tân tị 1701-Át Tị 1785)

Nguyễn Bá Lân (Tân tị 1701-Át Tị 1785)

Danh sĩ nhà thơ đời Lê Hiến Tông, quê làng Cổ Độ, huyện Tiên Phong, trấn Sơn Tây (nay thuộc huyện Ba Vì), ngoại thành Hà Nội, con danh sĩ Nguyễn Công Hoàn đời Lê mạt.

Năm Tân Hợi 1731, ông đỗ tiến sĩ, làm quan tời Thượng thư, hàm Thiếu bảo, tước Lễ Trạch Hầu.

Ông là người nổi tiếng văn chương được nhiều người đương thời tôn xưng là một trong bốn hổ ở Trường An (Trường An tứ hổ

Năm Ất Tị, 1785 ông mất, thọ 74 tuổi. Thơ văn ông còn được lưu truyền và ghi chép trong các thi tuyển xưa. Ông có soạn quyển:

- Thi kinh giải âm ca, và có bài phú cực hay:
- Dịch đình dương xa (Xe dê qua chốn cung đình
- Giai cảnh hứng tình,
- Trương lưu hầu,
- Ngũ ba Hạc phú (chữ Nôm) được truyền tụng trong dân gian và trong lịch sử văn học Việt Nam.

Nguyễn Bá Ngọc là học sinh lớp 4B (năm học 1964 - 1965) trường phổ thông cấp I xã Quảng Trung, huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa.

Năm 1964, giặc Mỹ vừa ồ ạt đưa quân vào miền Nam, vừa cho máy bay leo thang ra đánh phá các tỉnh miền Bắc nước ta. Chúng ném bom cả trường học và bệnh viện, Nguyễn Bá Ngọc và các bạn phải đi học trong cảnh sơ tán dưới hầm hào.

Ngày 4 tháng 4 năm 1965, máy bay giặc Mỹ đã tới ném bom, bắn phá xã Quảng Trung. Lúc ấy, người lớn đã ra đồng làm việc, trong nhà chỉ còn có trẻ em. Nghe tiếng máy bay, Ngọc đã kịp chạy xuống hầm. Và bom đã rơi xuống bên cạnh nhà Ngọc. Ở dưới hầm, Ngọc nghe thấy có tiếng khóc to bên nhà Khương, Khương là bạn của Ngọc. Không chút ngần ngại, Ngọc nhào lên, chạy sang nhà Khương thì thấy bạn của mình đã bị thương. Các em nhỏ của Khương là Toanh, Oong, Đơ đang kêu khóc. Ngọc vội vừa bế, vừa dìu hai em Oong, Đơ xuống hầm. Ngọc bò gần tới nơi trú ẩn thì giặc lại thả bom bi và em đã bị một viên bi bắn vào lưng rất hiểm. Cứu được hai em nhỏ rồi, Ngọc mới tái mặt, lả đi. Vết thương quá nặng, Ngọc đã hy sinh vào lúc 2 giờ sáng ngày 5-4-1965 ở bệnh viện.

Noi gương quên mình cứu em nhỏ, thiếu nhi cả nước ta đã học tập và làm theo Nguyễn Bá Ngọc. Ngay nay ấy và năm sau, đã xuất hiện: Trần Thị Miên,

Trần Thị Vệ (Thanh Hóa), Trần Quốc Ý (Nghệ Tĩnh)... đã liên tiếp dũng cảm cứu bạn, cứu em nhỏ trong bom đạn của địch.

TaiLieu.vn